

Arrest

nr. 215 856 van 28 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 29 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Kindia waar u ook woonde tot u het land verliet. U woonde er met uw moeder, uw vader, uw stiefmoeder en uw drie oudere halfbroers. U ging vijf jaar lang naar school. Uw vader was handelaar en verkocht schoenen, kleren, rijst, granen en pinda's op de wekelijkse markt in Kindia. De relatie tussen uw vader en uw stiefmoeder was niet zo goed omdat uw vader tegen haar wil in besloten had met uw moeder te huwen. Ook de relatie tussen u en uw stiefmoeder en halfbroers was niet goed.

Uw moeder is overleden in 2010 ten gevolge van een ziekte. Uw vader vermoedde en vertrouwde u toe dat zijn andere vrouw uw moeder vergiftigd had. Uw vader overleed op 4 mei 2016 aan diabetes. Twee maanden na het overlijden van uw vader deelde uw oom u, uw stiefmoeder en halfbroers mee dat de volledige erfenis van uw vader aan u toebehoorde. Uw stiefmoeder en halfbroers aanvaardden dit echter niet. Er ontstond een conflict en u kon niet langer thuis wonen. U woonde vervolgens twee dagen in bij de burens. Uw oom kwam naar u toe en gaf u de documenten in verband met de erfenis van uw vader. U besloot vervolgens om te gaan inwonen bij de vader van uw vriend S., namelijk B.. U gaf ook de documenten van de erfenis aan B.. U verbleef iets langer dan een maand bij hem. Toen u minder dan een week bij B. verbleef, bezochten uw halfbroers uw oom. Ze eisten dat hij het testament van uw vader aan hen zou geven. Toen uw oom dit weigerde en zei dat hij de documenten niet had, hebben uw halfbroers hem aangevallen en geslagen. Uw oom werd vervolgens opgenomen in het ziekenhuis en stief twee dagen later aan zijn verwondingen. U werd hierover ingelicht door de vrouw van uw oom. U vertelde al deze zaken aan B., en hij ging klacht indienen bij de politie. Die vroeg B. om geld, toen die weigerde dit te geven, gaven ze geen gevolg aan de klacht. Twee dagen na de begrafenis van uw oom, kwamen uw broers u zoeken in het huis van uw vader. Uw vriend S., die in het huis van uw vader verbleef zolang u bij zijn vader B. inwoonde, bracht u hiervan op de hoogte. B. besloot dat het beter was voor u om het land te verlaten.

U heeft Guinee verlaten in september 2016. U kwam aan in Italië op 21 november 2016 en verliet het land op 19 maart 2017. U bent België binnen gekomen op 20 maart 2017 en heeft er negen dagen later asiel aangevraagd.

U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit, reisweg of asielrelaas. U legt wel twee psychologische attesten voor Laurent Z., dd. 14.05.2017 en 03.10.2017).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. De reden hiervoor is dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde asielrelaas en dat de situatie in uw land van herkomst op zich niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uw verklaringen kunnen op verschillende cruciale punten niet overtuigen.

U legt tegenstrijdige verklaringen af betreffende de dood van uw vader.

Op de DVZ werd u gevraagd naar de basis van het overlijden van uw vader, waarop u antwoordde dat u het niet weet en vervolgens stelt dat het om een natuurlijke dood ging (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het CGVS geeft u echter aan dat uw vader diabetes had en dat deze ziekte aan de basis van zijn overlijden lag (CGVS, p. 4). U stelt dat uw vader al lang ziek was en dat u sinds uw geboorte wist dat uw vader die ziekte had. Vervolgens gevraagd of u steeds geweten heeft dat uw vader diabetes had, zegt u van wel. U verklaart tevens dat uw vader over zijn ziekte sprak met u (CGVS, p. 5). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende de doodsoorzaak van uw vader ondermijnt de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u de vragen niet goed begrepen heeft op de DVZ (CGVS, p. 18). Erop gewezen dat u bij aanvang van het gehoor op het CGVS de kans gekregen heeft om opmerkingen te geven over uw interview op de DVZ, en toen een aantal opmerkingen maakte, maar geenszins dat er problemen waren met de vragen of de tolk, stelt u dat u de fouten in uw hoofd had (CGVS, p. 18). Uw verklaring is geenszins afdoende om deze tegenstrijdigheid uit te klaren.

U legt ook geen enkel document neer betreffende de dood van uw vader, zoals bijvoorbeeld een overlijdensakte.

Uw verklaringen betreffende het testament van uw vader kunnen niet overtuigen.

U verklaart dat uw vader na zijn dood een testament bleek te hebben opgemaakt waarin hij u al zijn bezittingen naliet (Verklaring CGVS vraag 3.5). Uw verklaringen over dit testament kunnen echter niet overtuigen. Gevraagd of u de erfenisdocumenten ooit gezien heeft geeft u aan dat u ze zag met uw ogen en dat u ze in uw handen gehouden heeft (CGVS, p. 11).

Gevraagd naar de inhoud van de documenten zegt u dat u ze niet gelezen heeft (CGVS, p. 11). Nochtans bent u wel in staat om een beetje te lezen (CGVS, p. 12). U verklaart dit door te zeggen dat toen u deze documenten kreeg, u geen aandacht had om te lezen (CGVS, p. 11). Erop gewezen dat u, nadat u het document van uw oom gekregen had, nog iets langer dan een maand bij B. verbleef en in die periode toch wel een gelegenheid moet gehad hebben om het document te lezen, stelt u dat u het document aan B. gaf nadat u het zelf gekregen had van uw oom (CGVS, p. 11). Gevraagd hoe het komt dat u in de maand dat u bij B. verbleef het document niet doorgenomen heeft, geeft u aan dat het niet in uw gedachten was opgekomen om het te lezen (CGVS, p. 12). Gezien dit document de oorzaak vormt van uw problemen met uw halfbroers die u ertoe gebracht hebben uw ouderlijk huis en later uw land van herkomst te ontvluchten, is het wel zeer merkwaardig dat het gewoonweg niet in uw gedachten gekomen is dit document eens door te lezen. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u het niet gelezen heeft omdat uw oom het u gaf en omdat u vertrouwen heeft in uw oom (CGVS, p. 12).

U kent niet enkel de inhoud van het document niet, u weet ook in het geheel niet hoe het document eruit ziet. Wanneer u wordt gevraagd het document te beschrijven antwoordt u dat het een belangrijk document was en dat u het meteen doorgaf aan B.. U heeft het mapje waarin het document zich bevond niet geopend (CGVS, p. 12). Nochtans gaf u eerder duidelijk aan het document gezien te hebben (CGVS, p. 11). Gevraagd of het document handgeschreven of getypt was en of er stempels waren aangebracht op het testament, herhaalt u slechts dat u de documenten zoals u ze kreeg van uw oom heeft doorgegeven aan B. (CGVS, p. 12).

Dat u klaarblijkelijk niet de tijd genomen heeft het document dat aan de basis ligt van uw problemen in uw land van herkomst door te nemen of zelfs maar te bekijken, is opmerkelijk. Dat u dit verklaart door simpelweg te stellen dat het niet in uw hoofd is opgekomen, ondergraaft de ernst en geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen.

Bovendien blijkt u in het geheel niet op de hoogte van de regelgeving betreffende een erfenis na het overlijden van een familielid. Gevraagd of u zich hierover informeerde in de periode na de dood van uw vader en nadat uw oom u en uw broer inlichtte over de beslissing van uw vader om alles aan u na te laten, geeft u simpelweg aan van niet (CGVS, p. 13). Er kan nochtans verwacht worden dat iemand die omwille van de erfenis van zijn vader problemen krijgt met zijn halfbroers zich hierover grondig informeert. Dat dit bij u geenszins het geval blijkt ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U stelt verder dat uw oom om het leven kwam naar aanleiding van uw problemen met uw halfbroers (CGVS p. 7) maar u vermeldde bij de DVZ in het geheel niets over diens overlijden (Vragenlijst CGVS; Verklaring DVZ).

Op de vraag of u nog in contact bent met uw oom in Guinee verklaart u op het CGVS dat uw oom overleden is. Gevraagd naar de precieze omstandigheden van dat overlijden blijkt dat uw oom omkwam nadat hij was aangevallen door uw halfbroers. Uw halfbroers waren namelijk niet akkoord met het testament van uw vader waarin geschreven stond dat de volledige erfenis u toebehoorde. Uw oom, aan wie uw vader het testament had toevertrouwd, weigerde dit document aan hen te overhandigen waarop ze uw oom aanvielen (CGVS, p. 7). U zou Guinee verlaten hebben meteen na dit incident (CGVS, p. 7).

Geconfronteerd met het feit dat u de dood van uw oom niet vermeldde bij de DVZ stelt u aanvankelijk dat ze u niet veel vragen stelden en dat u er niet veel verteld heeft (CGVS, p. 18). Nochtans werd u gevraagd naar de redenen waarom u uw land verlaten heeft en asiel heeft aangevraagd in België. U houdt echter vol dat ze u niet de tijd gaven te praten (CGVS, p. 18). Deze verklaring kan niet overtuigen, zeker gezien uit het verslag van de DVZ duidelijk blijkt dat u nog een tiental bijvragen gesteld werden nadat u reeds de kans gekregen had uw verhaal te brengen (vragenlijst DVZ, vraag 3.5)

. Dat u een dermate cruciaal element in uw asielrelaas – het overlijden van uw oom was namelijk een rechtstreeks gevolg van uw problemen in Guinee – in het geheel niet vermeldde bij de DVZ ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen

Tenslotte blijkt uit uw verklaringen ook een totaal gebrek aan initiatief van uw kant om een oplossing te vinden voor de problemen met uw halfbroers.

Gevraagd of u getracht heeft te praten met uw halfbroers om zo tot een overeenkomst te komen betreffende de erfenis, stelt u van niet. Gevraagd naar de redenen waarom u dit niet deed, geeft u aan dat u wist dat het niet mogelijk was.

U verklaart dit door vaagweg te stellen dat u hun intenties kent (CGVS, p. 17). Gesteld dat u de rechtmatige erfgenaam was en gevraagd waarom uw broers dan niet naar u zouden willen luisteren hebben, zegt u dat zij begonnen met het gevecht. Ook uw oom zou niet kunnen bemiddelen hebben omdat uw stiefbroer zich onmiddellijk op hem wierp en begon te vechten (CGVS, p. 17). Gevraagd of u de wijkverantwoordelijke, de imam of de ouderen van de wijk aansprak om te bemiddelen in de erfeniskwestie tussen u en uw halfbroers, stelt u dat u geen van die personen bent gaan opzoeken. U geeft aan dat de persoon die dat kon doen uw oom was, en dat u dacht dat als ze niet naar hem luisterden, ze ook niet naar u zouden luisteren (CGVS, p. 17). Erop gewezen dat u dus niet geprobeerd heeft om de wijkverantwoordelijke, de imam of de ouderen te betrekken, moet u toegeven dat u het inderdaad niet probeerde (CGVS, p. 17).

Ook diende u geen klacht in bij de autoriteiten. U legt uit dat u niet weet hoe deze zaken lopen en dat u er niet aan dacht om dit te doen (CGVS, p. 17). Naar uitleg gevraagd, stelt u dat er chaos was in uw hoofd en dat u heel bang was. Erop gewezen dat u officiële documenten ter uwer beschikking had die duidelijk stelden dat u de rechtmatige erfgenaam was, en gevraagd waarom u dan niet naar de autoriteiten stapte om dit conflict op te lossen, zegt u dat u bang was omwille van de dingen die u gezien had (CGVS, p. 18). Uw passieve houding ten opzichte van het conflict met uw halfbroers is niet aannemelijk. Van iemand die wordt bedreigd en fysiek aangevallen – zowel hijzelf als zijn familieleden – omwille van een kwestie waarbij hij via officiële documenten kan aantonen dat hij in zijn recht is, kan op zijn minst worden verwacht dat hij alle lokale beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uitput alvorens zijn toevlucht te zoeken tot internationale bescherming. Dat dit bij u geenszins het geval blijkt ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Omwille van alle hierboven aangehaalde elementen moet worden geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met uw halfbroers in Guinee. Deze kunnen aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen te wijzigen.

De medische attesten maken gewag van algemene angstsymptomen, slapeloosheid en nachtmerries als gevolg van gebeurtenissen in uw land van herkomst, tijdens uw reis naar Europa en tijdens uw verblijf in Italië. Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit deze attesten geenszins blijkt dat u niet in staat zou zijn geweest een gehoor af te leggen op het CGVS. Deze attesten kunnen de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Evenmin blijkt uit deze attesten op zich een gegronde vrees of een reëel risico bij terugkeer naar uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 januari 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de dood van zijn vader stelt verzoeker dat hij wist dat zijn vader een zwakke gezondheid had omwille van zijn diabetes, wat hij als een natuurlijke dood beschouwt. Verzoeker meent dat het dan ook “een beetje belachelijk [is] om hier een punt van te maken. Men moet er bovendien rekening mee houden dat de verzoekende partij telkens werd vertaald en dat vertalen geen exacte wetenschap is.”

Verder benadrukt verzoeker dat hij zijn oom blindelings vertrouwd en dat deze als een tweede vader was voor hem.

Waar verweerder aanhaalt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over het overlijden van zijn oom, betoogt verzoeker dat hem werd gevraagd om samen te vatten. Hij bevestigt dat er daarna nog wat bijvragen werden gesteld door de DVZ, maar dat deze geen betrekking hadden op wat gebeurde op het moment van vertrek. Aldus is het feit dat er bijvragen werden gesteld volgens verzoeker geen argument om te stellen dat verzoeker de kans zou gekregen hebben om ook de dood van zijn oom te vermelden - de bijvragen hadden hier geen uitstaans mee. Bovendien stelt verzoeker dat de DVZ zijn taak een beetje voorbijgeschoten is en de rol van het CGVS heeft trachten over te nemen, zonder dat verzoeker werd bijgestaan door een raadsman. Verzoeker wijst erop dat het zeer specifieke vragen betroffen, die verzoeker niet echt de kans gaven om op een open wijze te antwoorden.

Verder bevestigt verzoeker dat hij inderdaad geen compromis wou. Hij legt uit dat zijn halfbroers dermate brutaal tewerk gegaan waren dat hij niet in staat was om met hen een overeenkomst af te sluiten teneinde de erfenis, die hem toekwam, te delen. Verzoeker meent dat bemiddeling aldus geen enkele zin had. Verzoeker verwijst naar het persoonlijk onderhoud, waar hij dit duidelijk heeft aangegeven. Verzoeker voegt nog toe dat het al helemaal geen zin had om de autoriteiten te contacteren, want deze weigeren toch tussen te komen in zaken die zij als 'intra-familiaal' beschouwen.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Ter zitting legt verzoeker een psychologisch attest van 15 november 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde Guinee te zijn ontvlucht omdat hij problemen had met zijn halfbroers omwille van een erfeniskwestie.

2.4.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet inderdaad plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

2.4.3. Voorop dient te Raad vast te stellen dat verzoeker geen enkel objectief gegeven neerlegt om zijn beweringen te steunen, zelfs geen identiteitsdocumenten en ook geen overlijdensakte van vader, moeder of oom, geen testament,.... Verzoeker deed aldus geen moeite om zich te legitimeren en licht niet toe waarom hij hiertoe in de onmogelijkheid zou zijn. De Raad weet dus niet wie verzoeker is, noch dat zijn vader en moeder en oom overleden zijn, noch dat hij (als enige) een erfenis zou hebben verworven, noch dat hij hiervoor moest vluchten, noch enige reisbescheiden die aantonen wanneer hij zijn land verlaten heeft en hoe hij reisde. Verzoeker faalt aldus ernstig in zijn medewerkingsplicht.

2.4.4. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Daargelaten de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen, verduidelijkt hij niet dat deze een vervolging uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De feiten zijn van gemeenrechtelijke en strafrechtelijke aard en maakt verzoeker niet aannemelijk maakt vervolging te vreezen in de zin van de Conventie van Genève.

2.4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker maakt hoe dan ook zijn problemen omwille van de erfeniskwestie niet aannemelijk.

2.5.2. Indien verzoekers vader inderdaad stierf ten gevolge van diabetes dan kan verwacht worden dat verzoekers vader hem tijdens zijn ziekte en zeker naar het einde van zijn leven toe inlichtte over verzoekers rol als toekomstige eigenaar. Zelfs indien dit niet het geval was, dan noch worden dergelijke kwesties in de familie besproken zodat niet kan aangenomen worden dat verzoeker onbekend kan blijven met het testament van de vader. Echter hoewel verzoeker verklaarde dat hij de erfenisdocumenten heeft gezien en ze zelfs in zijn handen gehouden heeft (*"Ja, ik heb het gezien met zijn twee ogen, ik heb het in mijn handen gehad"*, notities van het persoonlijk onderhoud van 6 oktober 2017, ofwel gehoorverslag van het CGVS (hierna: notities), p. 11), en bovendien meer dan een maand de tijd had om ze door te nemen tijdens zijn verblijf bij B. (notities, p. 11-12), kent hij de inhoud van de documenten niet omdat hij ze niet gelezen heeft (notities, p. 11). Verzoeker kan dan ook niet aannemelijk maken dat hij omwille van deze erfenis problemen kreeg met zijn halfbroers, die hem ertoe hebben gebracht zijn ouderlijk huis en land van herkomst te ontvluchten. Verzoekers uitleg, dat hij er gewoon niet aan gedacht heeft om het document te lezen (notities, p. 11, p. 12), kan dan ook niet overtuigen. Verzoeker is niet alleen onbekend met de inhoud van het document, maar weet ook niet hoe het eruit ziet (notities, p. 12). Nochtans stelde verzoeker het document in zijn handen te hebben gehad en te hebben gezien. Verzoekers onwetendheid en klaarblijkelijke desinteresse in het document dat aan de basis van zijn voorgehouden problemen liggen, ondergraaft de waarachtigheid van zijn relaas.

2.5.3. Ook de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van de regelgeving betreffende een erfenis na het overlijden van een familielid en zich hierover evenmin informeerde na de dood van zijn vader (notities, p. 13), is niet aannemelijk. Dit klemt te meer nu verzoeker volgens zijn beweringen bijgestaan werd door zijn oom en deze kwestie een familiezaak was nu de familie van verzoekers vader tegenover deze van verzoekers schoonmoeder kwam te staan. Minstens kan redelijkerwijs worden aangenomen dat iemand die omwille van de erfenis van zijn vader problemen krijgt met zijn halfbroers, zich hierover grondig informeert. Dergelijke vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

2.5.4. Verzoeker stelde bij het CGVS dat zijn oom overleed naar aanleiding van zijn problemen met zijn halfbroers (*"Daarna, hebben ze mijn oom bezocht, ze zijn bij hem gegaan en ze hebben geïnsisterd dat hij het document aan hen gaf, hij heeft dat geweigerd en zei nee - dat zijn broer dat niet gezegd had, mijn vader had dat dus niet gezegd. Mijn oudere broers hebben zich op hem gestort om hem te bevechten en het document te bekomen, maar hij had het document niet bij zich. Ze hebben hem geslagen, hij was in het ziekenhuis, twee dagen daarna is hij gestorven"*, notities, p. 7). Hij verklaart niet waarom hij naliet dit belangrijke gegeven te melden bij de Dienst Vreemdelingenzaken terwijl dit nochtans behoort tot de kern van zijn asielaanvraag, temeer nu verzoeker onmiddellijk na de dood van zijn oom Guinee ontvluchtte (notities, p. 7). De vaststelling dat verzoeker naliet dergelijk essentieel element aan te geven bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondergraaft dan ook de waarachtigheid van zijn asielaanvraag.

2.5.5. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij werd aangespoord om alles samen te vatten.

De Raad merkt op dat de verzoeker om internationale bescherming er bij het invullen van de vragenlijst wordt op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielaanvraag vermeldt.

2.5.6. Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker geen oplossing trachtte te vinden voor zijn problemen met zijn halfbroers. De Raad stelt vast dat verzoeker zelfs niet probeerde de wijkverantwoordelijke, de imam of de ouderen van de wijk aan te spreken om te bemiddelen in de erfeniskwestie (notities, p. 17). In het verzoekschrift stelt verzoeker dat dit toch geen zin zou hebben. De Raad ziet echter niet in waarom verzoeker niet probeerde naar een alternatieve oplossing te zoeken, alvorens zijn land te ontvluchten, wat immers een zeer ingrijpende beslissing uitmaakt. De Raad ziet ook niet in waarom verzoeker daarin alleen zou komen te staan nu het houden van bezittingen binnen een familie, alle familieleden aantast.

2.5.7. Aldus kan worden ingezien waarom verzoeker geen klacht indiende bij de autoriteiten (notities, p. 17). Immers indien verzoeker bedreigd werd omwille van een erfeniskwestie waarbij hij via officiële documenten kan aantonen dat hij in zijn recht is, kan op zijn minst worden verwacht dat hij alle lokale beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uitput alvorens zijn toevlucht te zoeken tot internationale bescherming. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat het al helemaal geen zin had om de autoriteiten te contacteren, omdat deze toch weigeren tussen te komen in zaken die zij als 'intra-familiaal' beschouwen, kan dit niet overtuigen gezien verzoeker ook stelt dat zijn oom overleed ten gevolge van mishandelingen door de schoonfamilie. Er kan niet worden ingezien dat niemand van de ooms familie dergelijke zware criminele feiten niet zou aanklagen.

2.5.8. Waar in het begeleidend schrijven van verzoekers raadsman, neergelegd ter zitting, wordt geopperd dat het psychologisch attest van 15 november 2018, eveneens neergelegd ter zitting, verzoekers passieve houding verklaart door angst, stelt de Raad vast dat nergens te lezen staat dat verzoeker in Guinee geen alternatieve oplossing zocht of klacht indiende omwille van angst. Het is niet aan verzoekers raadsman om zelf dergelijke conclusies uit het psychologisch attest af te leiden.

2.5.9. De door verzoeker neergelegde medische attesten (zowel bij het CGVS als ter zitting) maken allen melding van algemene angstsymptomen, slapeloosheid en nachtmerries als gevolg van gebeurtenissen in zijn land van herkomst, tijdens zijn reis naar Europa en tijdens zijn verblijf in Italië. De Raad benadrukt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen. Psychologische attesten zijn geen bewijs van de oorzaak van de psychische problemen, noch geven ze uitsluitend omtrent de eventuele invloed van de psychologische problemen op de afgelegde verklaringen, noch over de diepte van deze problemen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekers psychologische problemen niet te wijten kunnen zijn aan zijn erfenisproblemen nu niet wordt aangetoond dat deze enige grond van waarachtigheid hebben.

2.5.10. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.11. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK